

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek (przewodniczący)
SSN Tomasz Artymiuk
SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)

w sprawie
wniosku **I.H.**

o wznowienie postępowania
zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi
z dnia 22 czerwca 2023 r. w sprawie sygn. akt II AKa 143/22,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi
z dnia 23 grudnia 2021 r. w sprawie IV K 213/19
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 4 lutego 2025r.
na podstawie art. 544§2 i 3 k.p.k.

postanowił:

- 1. oddalić wniosek,**
- 2. kosztami postępowania wznowieniowego obciążyć Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Łodzi wyrokiem z dnia 23 grudnia 2021r. w sprawie IV K 213/19 uznał I.H . za winnego tego, że:

- wraz ze współoskarżonymi osobami w okresie od 25 listopada 2013 roku

do 12 marca 2014 roku w Ł., W., C. i miejscowości S., działając wspólnie i w porozumieniu i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadzili P. Leasing Sp. z o.o. w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w postaci pieniędzy w kwocie 676.000 złotych, w ten sposób, że po uprzednim wprowadzaniu rzeczoznawcy Firmy D. [...] oraz przedstawicieli P. Leasing Sp. z o.o. co do stanu technicznego i rzeczywistej wartości koparki gąsiennicowej marki V. typu [...] o numerze fabrycznym V(...) będącej własnością Firmy T., jak również woli wywiązania się z wykonania umów zawieranych z P. Leasing Sp. z o.o., spowodowali zawarcie z tą spółką jako finansującym, a E. Sp. w W. jako korzystającym umowy leasingu operacyjnego nr [...] oraz zawarcie, powiązanej z tą umową leasingu, umowy kupna przedmiotowej koparki przez P. Leasing Sp. z o.o. od Firmy T., a w konsekwencji wypłatę przez P.Sp. z o.o. na konto Firmy T. kwoty 845.000 zł brutto, czym działali na szkodę P. Leasing Sp. z o.o. w W., przy czym I.H. czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne i w ciągu 5 lat od odbycia za nie kary pozbawienia wolności w wymiarze przekraczającym 6 miesięcy, to jest czynu wypełniającego dyspozycję art. 286§1 k.k. w związku z art. 294§1 k.k. w związku z art. 64§1 k.k. i na podstawie art. 294§1 k.k. w związku z art. 286§1 k.k. oraz art. 33§2 k.k. wymierzył oskarżonemu I.H. karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawieni wolności oraz grzywnę w wymiarze 200 stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na kwotę 30 zł.

Po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez obrońcę I. H. Sąd Apelacyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 22 czerwca 2023r. w sprawie sygn. akt II AKa 143/22, zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

W dniu 28 sierpnia 2024r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek o wznowienie postępowania karnego wobec skazanego, uchylenie w całości wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi i uniewinnienie I. H. od stawianego mu zarzutu, ewentualnie o przekazanie sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania.

Obrona, na podstawie art. 546 k.p.k., wniosła o sprawdzenie okoliczności faktycznych przez:

- 1.zwrócenie się do Wojewódzkiego Szpitala Neuropsychiatrycznego im [...] ul. G. [...] L. o przedłożenie pełnej dokumentacji w formie papierowej i elektronicznej wraz z wynikami badań i konsultacji I.H. w stosunku do

wszystkich posiadanych rejestrów, ewidencji oraz zbiorów dokumentów oraz przedłożenie całości historii leczenia,

2. zwrócenie się do NZOZ Ośrodek Terapii Uzależnień Sp. z o.o. w P., ul.C., [...] P. o przedłożenie całości dokumentacji związanej z leczeniem I.H. o przedłożenie pełnej dokumentacji w formie papierowej i elektronicznej wraz z wynikami badań i konsultacji I.H. w stosunku do wszystkich posiadanych rejestrów, ewidencji oraz zbiorów dokumentów oraz przedłożenie całości historii leczenia,
3. dopuszczenie dowodu z opinii psychologicznej i psychiatrycznej I.H. dla ustalenia znacznej deterioracji i obniżenia funkcji poznawczych I.H. w związku z wieloletnim funkcjonowaniem I.H. w ramach choroby alkoholowej i bezdomności,
4. dopuszczenie dowodu z opinii grafologicznej porównawczej analizy pisma dla wykazania, że I.H. nie nabył udziałów w spółce E. Spółka z o.o., dokumentów złożonych w Banku P. S. A.,
5. zwrócenie się do Urząd Gminy H. ul. L., o udostępnienie informacji na temat dowodów osobistych wydanych dla I.H. oraz dostarczenie kopii wniosku o wydanie nowego dowodu osobistego w związku z zaginięciem dowodu osobistego I.H. przeprowadzenie dowodu z przesłuchania świadków:
 - a. N.D. - adres dla doręczeń (...),
 - b. M.G. - adres dla doręczeń miejsce pracy (...),
 - c. A.G. – (...),
 - d. E.P. – (...),
 - e. M.N. – (...),
 - f. A.C. – (...)
 - g. B.S. – (...),
 - h. S.A. – (...)

W pisemnej odpowiedzi na wniosek o wznowienie prokurator Prokuratury Krajowej wniósł o jego oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek obrońcy skazanego o wznowienie postępowania nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie niniejszych rozważań dobitnie należy wskazać, że zgodnie z dyspozycją przepisu art. 540§1 pkt 2 lit. a k.p.k., który ustanawia podstawy do wznowienia postępowania karnego, postępowanie sądowe zakończone prawomocnym orzeczeniem wznowia się, jeżeli po wydaniu orzeczenia ujawnią się nowe fakty lub dowody wskazujące na to, że skazany nie popełnił czynu albo czyn jego nie stanowił przestępstwa lub nie podlegał karze. Przepis ten wymaga, aby strona wykazała, że miało miejsce ujawnienie się po wydaniu orzeczenia nowych faktów lub dowodów (*propter nova*), które wskazują na zaistnienie okoliczności nieznanych przedtem sądowi, jak również stronie.

Tymczasem wraz z niniejszym wnioskiem obrona po raz kolejny formułuje twierdzenia co do tego, że to nie I. H. uczestniczył w popełnieniu przypisanego mu czynu tylko inna osoba – M.G. – który jest do skazanego podobny.

W sensie treściowym wniosek ten nie odbiega zatem od wyjaśnień składanych przez skazanego w toku postępowania instancyjnego. Przy czym nie ma tu istotniejszego znaczenia to, w jaki sposób M. G. miałby wejść w posiadanie dokumentu tożsamości skazanego, lecz to, że to nie skazany, jak to przedstawia obrona, wykonywał przypisane mu czynności.

Zauważyć zatem wypada, że Sąd Okręgowy dokonując tej części ustaleń faktycznych oparł się na zeznaniach świadka M.P., z których jednoznacznie wynikało, że dokonał on ustalenia tożsamości osób, z którymi prowadził negocjacje. Sąd ten wprost stwierdził, że „z uwagi na kategoryczność zeznań M.P. w zakresie styczności z I.H., sąd nie dał wiary temu oskarżonemu co do tego, iż był on klasycznym „słupem”, który użyczył jedynie dowodu tożsamości niejakiemu M.G.. Powyższe należy również odnieść do udziału tego skazanego w czynnościach notarialnych dokonywanych na rzecz spółki E., a także podejmowania korespondencji tej spółki”. Sąd Okręgowy w tym zakresie przedstawia obszerne i logiczne uzasadnienie.

W tej przestrzeni we wniosku wznowieniowym nie przedstawiono jakichkolwiek nowych dowodów. Zaś okoliczność, że skazany w tym czasie nadużywał alkoholu w związku z czym był leczony, samo w sobie nie stanowi jakiegokolwiek dowodu, że nie mógł być on sprawcą przypisanych mu czynów i że dopuściła się ich inna osoba. A nawet przeciwnie, pokazuje że był on w tym czasie

osobą podatną na manipulacje, o osłabionym krytycyzmie.

Kolejną kwestią, na którą należy zwrócić uwagę jest to, iż okoliczności podnoszone w obecnie złożonym wniosku wprost podniesione zostały już jako zarzuty wymienione w apelacji obrońcy skazanego (zarzut 1 pkt a-h).

Sąd Apelacyjny wszystkie te zarzuty rozpoznał i omówił w uzasadnieniu swego wyroku (k. 34 – 43 tego uzasadnienia). Autor wniosku ponawia tu m.in. żądanie sporządzenia opinii grafometrycznej po raz kolejny ignorując wskazywaną już mu okoliczność, że w aktach sprawy znajdują się jedynie kopie dokumentów w oparciu o które nie można sporządzić takiej opinii, a upłynął już okres przechowywania oryginałów stosownych akt. Obszernie omówiona została też po raz kolejny wartość dowodowa zeznań świadka M.P. i wiarygodność jego wskazania na skazanego I. H.

Nigdy też nie było w sprawie kwestionowane to, że skazany zgłosił w stosownym urzędzie zaginięcie jego dowodu (przy jednoczesnym wskazywaniu komu go udostępnił).

Jak wynika z powyższego, okoliczności na które, po raz kolejny, obrona powołuje się w obecnym wniosku wznowieniowym były znane Sądom rozpoznającym sprawę i szczegółowo, a przede wszystkim trafnie, zostały przez nie rozważone. Nie mają zatem one charakteru nowego dowodu, lecz wiążą się z niedopuszczalnym ustawowo oczekiwaniem rozpoznania przez Sąd Najwyższy w niniejszym postępowaniu sprawy, jako swoisty sąd III instancji.

Powyższe nie pozwalało na uwzględnienie tak skonstruowanego wniosku wznowieniowego.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[WB]

[a.ł.]

